

כשצילמתי את שלוש האחיות בסלון ביתה של אמי, בתל אביב, בימיהן טון להפישל שורליס ולהביט שירות למצלמה. הן נענו ברצון, מתוך הבנת המעמד המייצג.

הייתה זו תמונת המפתח בעבודת תיעוד רחבת יריעה: "מספחה אחת" שמה. מאז ולאורך חמש עשרה שנים צילמתי את משפחתי הקרובה, צאצאי האחיות, שכמו בנייה נפרשת בה התחברו הישראלית על כל גזוניה, ארבעה דורות אחרי השואה.

"מספחה אחת" הוצגה לראשונה ב-2007 במדורן תל אביב ועד היום נודדת התערוכה בין גלריות ומדוראנים בעולם. בין השאר היא הוצגה תחת כיפת הוסיכית ברייכסנט כברלין במלאת 65 שנה לשחרור ארצות הברית של שלוש האחיות היא ערות היסטורית לאופן השיתוף של פעולת הנאצים בהשמרת יורתי אירופה, אבל דוהיבט הראשוני ביותר, הבסיסי, זוהי תמונת ניצחון. ניצחון הגרול, הפריטי, של אמי האחיות.

שלוש האחיות נפטרו בהפרש שנה זו מזו, ברצף, כמו באפסטי מומיני. כאילו הראשונה שפונת הרפאה את אחותה בחיים של השנייה, וזו אחותה של השלישית. ראשונה נפטרה לאה בחורף 2011, אחריה אביבה, בפרבק, 2012, ואחריה מלאך שלושים לפרטית של אמי, ברובק, 2012. ואחריה בתמונה מימין, האחורנה משלוש האחיות. יודי ורדן ברוד.

תל אביב, 1992. אמי, רבקה, ראשונה מימין, מוחבת את אחיותיה לאה ואסתר. על אבות ירוחן ציורים מספרים עוקבים: A-7762, A-7761, A-7760.

כך, בסדר הזה בריוס, הן עמדו זו אחר זו באביב 1944 בתור לקעקוע, והפכו ליחידות עבודה במפעל המות בארשוויץ.

ככל הודגמות חזרו אמי ואחיותיה וסיפרו כיצד הצילו זו את חיה של זו בתקופת שעות במחנה, ואחר כך בעצרת המוות. קשר החיים והמוות הזה המשיך להתקיים בנייה גם שנים לאחר מכן, כשעלו לארץ הסודת כל והקימו מורש משפחת משל עצמן.

בשנת 1944, בארשוויץ, היו רבקה לאה ואסתר נערות-מתבגרות יהודיות מודגנריה שאיברו את היריחן וזאת אחיות הקטנים, ולא ידעו אם הן עצמן תראינה את יום המחר.

היו במחנה שלא יכלו לשאת את המראות והכאב, והטילו עצמם על הגדר המוחשמלת. גם אמי, כך סיפרה, השכה לרוץ אל הגדר לא פעם, ובעצרת המוות רצתה פשוט ליהררם בשלב. לבריוה, מה שנטע בה מוח מורש ככל יום של תופת היו הרצון לשרוד כיו לפרק, ולחיות דור חדש.

היום, שנת 2013, מונה השבט שלוש האחיות הגמור, עשרה ילדים, חמישים נכדים, יותר מישישים נינים – והגמנין נמשך...

ורדי כהנא

הספד לשלוש אחיות

הן עמדו זו אחר זו ב'1944, בתור לקעקוע. הן גם נפטרו בצפי, בהפרש שנה זו מזו. ובין לבין התייצבו רבקה, לאה ואסתר לתמונת ניצחון